

kontrollerede leverancer), 13 (om fælles efterforskningshold) i konventionen. Da Danmark som nævnt i forbindelse med ratifikationen af konventionen vil afgive en erklæring om, at Danmark ikke er bundet af artikel 14 (om diskrete undersøgelser), vil den foreslåede bestemmelse som en konsekvens heraf ikke omfatte artikel 14 i konventionen.

Den foreslåede bestemmelse vil omfatte embedsmænd fra et andet medlemsland, der er omfattet af EU-retshjælpskonventionen.

Den foreslåede bestemmelse vil f.eks. indebære, at vold eller trussel om vold mod en fremmed polititjenestemand, der er medlem af et fælles efterforskningshold efter konventionens artikel 13, vil kunne straffes efter straffelovens § 119, stk. 1. På samme måde vil en fremmed polititjenestemand, der uberettiget videregiver fortrolige oplysninger om, hvad han har erfaret under udførelse af opgaver efter artikel 13, kunne straffes for overtrædelse af straffelovens § 152 ff.

Den foreslåede bestemmelse omfatter efter sin ordlyd alle bestemmelserne i straffelovens kapitel 14 og 16. Det er dog selvsagt en forudsætning, at den enkelte bestemmelse efter sit eget indhold kan finde anvendelse. F.eks. vil straffelovens § 148 om den, som har domsmyndighed eller anden offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold, ikke kunne anvendes på andre medlemslandes polititjenestemænd. Det skyldes, at EU-retshjælpskonventionen ikke hjemler de nævnte embedsmænd sådanne beføjelser her i landet.

Af hensyn til anvendelsen af den foreslåede bestemmelse (lovforslagets § 3) i praksis forudsættes det, at dansk politi allerede i forbindelse med indgåelse af aftaler med andre medlemsstater (om kontrollerede leverancer og fælles efterforskningshold) tager stilling til, om en sådan aftale er omfattet af de nævnte bestemmelser i henholdsvis EU-retshjælpskonventionen samt tilsvarende bestemmelser i andre EU-retsakter og 2001-tillægsprotokollen med den virkning, at de udenlandske embedsmænd er omfattet af den foreslåede bestemmelse (lovforslagets § 3).

Om det nærmere indhold af den foreslåede bestemmelse henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3. Der henvises endvidere til pkt. 4.2 og 4.3 nedenfor vedrørende artikel 21 i 2001-tillægsprotokollen og til pkt. 5 nedenfor vedrørende forslaget til EU-rammeafgørelse om fælles efterforskningshold. Den foreslåede bestemmelse svarer til § 3, stk. 1, i lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse (lovforslagets § 3) er medtaget i dette forslag til en æn-

dringslov, selv om bestemmelsen ikke ændrer eksisterende love. Efter Justitsministeriets opfattelse vil det være hensigtsmæssigt, såfremt den foreslåede bestemmelse og andre tilsvarende bestemmelser (se § 3 i lov om Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen og § 5 og § 6 i lov nr. 318 af 9. maj 2000 om politimæssigt samarbejde i Øresundsregionen) på et tidspunkt kan samles i én lov. Justitsministeriet vil være opmærksom herpå i forbindelse med fremtidig lovgivning på området.

3.2.8. *Civilretligt ansvar (artikel 16)*

3.2.8.1. *Konventionens bestemmelse*

Artikel 16 har til formål at fastlægge retningslinjerne for udbetaling af erstatning for skader, der forvoldes i forbindelse med opgaver, som udføres af en medlemsstats embedsmænd på en anden medlemsstats område i medfør af artikel 12 (om kontrollerede leverancer), 13 (om fælles efterforskningshold) og 14 (om diskrete undersøgelser).

Den grundlæggende regel er, at en medlemsstat er ansvarlig for enhver skade, der forvoldes af dens embedsmænd under sådanne operationer. Det følger således af stk. 1, at et medlemsland, hvis embedsmænd udfører opgaver efter artikel 12, 13 og 14 på et andet medlemslands område, er erstatningsansvarlig efter den lovgivning m.v., der gælder i det sidstnævnte medlemsland. Dog skal den medlemsstat, på hvis område skaden er forvoldt, i første omgang udbetale erstatning for en sådan skade på samme måde, som hvis den var forvoldt af dens egne embedsmænd, jf. stk. 2. Den anden medlemsstat skal derefter godtgøre hele den erstatning, som er udbetalt til skadelidte eller til personer, der har fremsat erstatningskrav på deres vegne, jf. stk. 3. Bortset fra denne godtgørelse og de erstatningskrav, der måtte gøres gældende over for tredjemand, f.eks. de embedsmænd, der udførte operationerne, kan den medlemsstat, på hvis område skaden er forvoldt, ikke gøre krav på yderligere godtgørelser, jf. stk. 4.

3.2.8.2. *Justitsministeriets overvejelser*

Som nævnt følger det af artikel 16, at det er myndighederne i det medlemsland, hvor skaden sker, som umiddelbart udbetaler erstatningen over for skadelidte.

Det betyder, at den danske stat efter EU-retshjælpskonventionen vil have pligt til at erstatte skader, der forvoldes af udenlandske embedsmænd her i landet under udførelsen af opgaver efter artikel 12 (om kontrollerede leverancer), 13 (om fælles efterforskningshold) og 14 (om diskrete undersøgelser). Da Danmark